

Det gamle bjergcitadel Uschisar med sine forunderlige grotter.

Kappadokien

- Gudernes kreative værksted

Få steder på jorden finder man så særpræget natur som i den tyrkiske region Kappadokien. FRI er tjekket ind i en 'grottesuite' og er gået på opdagelse i det ældgamle vulkanske område, der har tiltrukket folk, lige siden de første byzantinske munke bosatte sig der i 500-tallet.

TEKST & FOTO: ANETTE LILLEVANG KRISTIANSEN - FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Den solide messingnøgle vejer til i hånden, da jeg lister den i nøglehullet på den tunge trædør, der minder mere om en massiv kirkeport end en dør. Der er mørkt i rummet, og jeg famler efter en kontakt. Et blødt lys kaster skygger på væggen fra hver sin glaslampe. Sengen er hugget ud af grottevæggen, og den ovale gavl danner et stenmurslignende mønster.

Min hånd søger hen over det hvide bomuldssengelinned, og jeg betragter sengebordets minutøse træudskæringer. Loftet runder yndefuldt i svale middelalderlige hvælvinger. Det er som om værelsets sjæl omfavner mig i kærlighed. Næsten som en genkendelse. Den byder mig ømt velkommen, som havde den ventet på mig i århundreder. Jeg snapper efter vejret af ren befi ppelse.

Buschaufføren har sat mig af ved den centrale busterminal, efter at vi har bevæget os ned fra en bakketop med betagende udsigt ud over et sælsomt landskab. Det ligner ikke noget jordisk. Det er noget fra en anden dimension. Jeg trykker næsen mod bus-

ruden i bar forundring. Vi har kørt langs en dal, hvor en tæt skov af besynderlige klippeformationer som spidse pyramider og kantede skorstene med grottehuller skaber et underfundigt syn. Det er et landskab af en anden verden, og lige så langt jeg kan se ud i horisonten, strækker dette skue sig.

Mit logi ligger oppe ad en knortet sti midt i Göreme. Jeg ser mig forbløffet omkring. Gader og stræder er ét stort eventyrlandskab af huse, butikker og restauranter, der er skåret ud i klipperne. Det minder mig om et surrealistisk Salvador Dalí-maleri. Man tror, at ens fantasi løber om hjørner med én. Men den er go' nok. Det ér virkelighed.

Grottekirker med byzantinsk kunst

Der lyder en sagte hvislen langt borte i det klare morgenlys. Et par farvestrålende luftballoner stiger til vejrs over de knudrede klipper. Solen er på vej til at få magt. Jeg har fundet vej op til morgenmaden på hotellets tagterrasse, og hele Göreme og omegn ligger badet i et overjordisk skær. Jeg kan knapt koncentrere mig om mine oliven, humus og tomatsalat, fordi jeg falder i svime over udsigten.

Hele Kappadokien er et gammelt vulkansk landskab skabt for millioner af år siden, og både Göreme og hele sceneriet omkring bærer præg af dette. De lyse klipper er bløde og porøse vulkanaflejringer kaldet tufsten, og landskabet er eroderet i de mest bizzarre faconer og farver. Der har boet mennesker i disse egne i århundreder, og de har udnyttet de bløde klipper til blandt andet at udhugge skyggefulde grotteboelser. Så landskabet er altså for den største dels vedkommende naturskabt, men også menneskeskabt.

Jeg trasker ad en stille vej på jagt efter Göreme Open Air Museum. Området er især kendt for sine grotterum med velbevarede vægmalerier. I 500-tallet begyndte byzantinske munke nemlig at slå sig ned mellem klipperne. De stiftede klostersamfund og udhuggede små kapeller. Det var altså nogle af de tidligste kristne, der beboede stedet, og der går ikke lang tid, før jeg står i et helt utroligt kirkerum.

Kapellet hedder Karanlık Kilise og er fra det 10. århundrede. Måbende lader jeg øjnene glide hen over, hvad der bedst kan beskrives som en

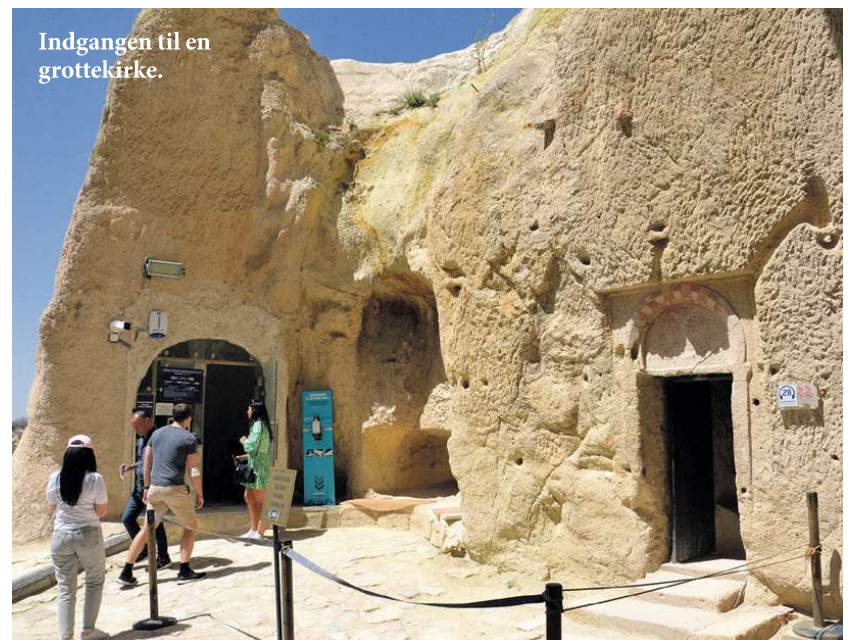
sand tegneserie af fresker med kristne motiver, så klare i farverne, at man skulle tro, de var malet sidste år. Kapellet er dunkelt og trangt, men det er som at gå ind i et kunstgalleri, hvor hver en millimeter er udnyttet med pensel og farvepalette.

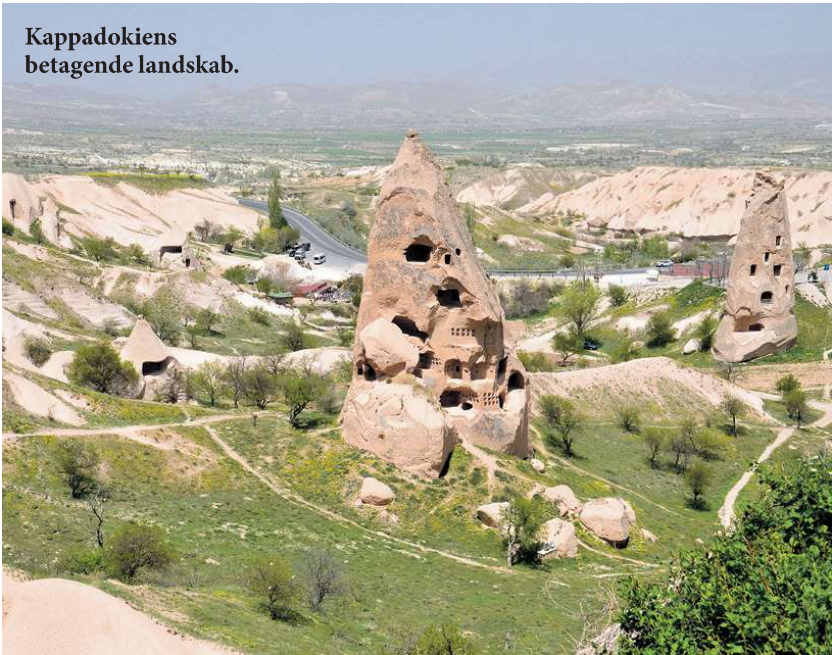
Hele dette udendørsmuseum er fyldt med grotter og celler, hvor mun-

kene tilbragte deres meditative liv. Jordskælv har gennem tiden fritlagt de gamle huler, så der er adgang til mange af klippernes indre hemmeligheder. Jeg går rundt i mange timer og kan slet ikke se mig mæt på dette overdådige sted. Der er det smukke-

Fortsættes side 24

Indgangen til en grottekirke.

Kappadokiens betagende landskab.

Ældgammel grottebolig.

ste lys. Foråret har holdt sit indtog, og træerne er sprunget ud i et orgie af blomster. Ikke en vind rør sig. Jeg forstår til fulde, hvorfor munkene valgte dette sted at fordybe sig og komme tættere på det guddommelige.

Gudernes kreative værksted

Solens sidste orangerøde stråler toner ud bag bjerglandskaberne mod vest. Aftenen falder så småt på, og luften bliver kølig og klar. Jeg retter på puderne og sætter mig godt til rette på det groft vævede berbertæppe. Endnu engang har jeg fundet vej til tagterrassen og kan iagttage lysene nede i byen. I horisonten ligger klippeformationerne tavse hen. Det ser ud som om, de strækker sig ud i evigheden. Jeg falder i staver og mærker trætheden efter dagens oplevelser.

Min vandring førte mig et stykke udenfor Göreme til Zelve Open Air Museum. Solen har skinnet fra en krystalklar himmel og indbudt til at slentre rundt i egne tanker og studere dette sted med endnu flere grottekirker fra den byzantinske periode. Gangstierne har også vist mig rundt i, hvad der indtil 1960 var en beboet grottelandsby.

Femten grottekapeller tæller jeg mig frem til i et landskab så særpræget, at det slår det meste, jeg har set indtil videre. Mest af alt er jeg faldet for stilheden. Der er tavst ud over pippen fra små livligt baskende fugle, der flyver rundt i den tætte skov af stenblokke og klippespir.

På vejen mod Göreme passerer jeg en park af paddehatteformede klip-

per og fornøjes over den enorme kreativitet naturen har lagt for dagen i dette område. Det er som om, guderne har haft en fest med at lege med modellérvoks. Noget er mere formfuldendt end andet, og noget ligner, at nu var ”formningstimen” pludselig forbi for i dag. Men kreativ sans og en fantasi ud over det sædvanlige, dét har de haft, de højere magter.

Eftermiddagen sluttet af på det, der er gået hen og blevet min stamrestaurant. Jeg er kommet der så mange gange, at tjenerne genkender mig. De kredser om én, og jeg bliver forkælet med de lækreste lokale retter i skoldhede keramikskåle.

Auberginer og langtidsstegt kylling i delikat krydret sovs. Til slut bringer tjenerne kulørte tyrkisk delight og te i små, elegante glas. Jeg afprøver også en dessert, som jeg bliver aldeles forfalden til; silkebløde græskarstykker, der smelter på tungen, overhældt med en form for cremesovs, der mest af alt ligner tyktflydende Bailey. Paradis på jord ligger klart på hovedgaden i Göreme.

Prinsessedrømme og ældgamle bjergfæstninger

Da jeg slukker lyset, er der bogstaveligt talt kulsort som i en klippehule. Der er et køligt og lettere fugtigt indeklima. Det føles som en klippegrotte, og det er det faktisk også. Jeg kryber ned under dynen og føler mig godt beskyttet. Denne morgen flyttede jeg på et nyt hotel, fordi jeg blev forelsket i beskrivel-

sen af lige specifikt dette værelse. ”Original grottesuite hugget ud af klippen” stod der.

Furerne vidner om, at væggene faktisk er hugget ud med hammer og mejsel. Arbejdere har med håndkraft skabt dette særlige sted. Det risler ned ad ryggen på mig, da jeg træder ind i værelset. Både på grund af den underjordiske kølighed i rummet, men også fordi jeg altid påvirkes emotionelt af noget, der er gammelt og håndlavet. Det har en egen sjæl. Noget tidløst. Det blæser vinde fra en for længst svunden tid.

Ikke nok med, at jeg sikkert ikke finder et mere originalt grotteværelse; jeg kommer heller aldrig til at føle mig mere orientalsk prinsesse-agtig. Sen-gen har en flot draperet turkisblå sengehimmel og matchende puder og sengetæppe med broderede blomster og guldtråde. Turkisblå silkekvester holder graciøst folderne på plads. Det er enhver lillepiges prinsessedrøm, og selvom jeg er en voksen kvinde, kan jeg ikke lade være med at blive blød i knæene. Bedre bliver det ikke, da jeg på det rustikke grottebadeværelse finder et gammeldags badekar med løvefodder.

Eftermiddagen er ellers blevet tilbragt med udsigt til en ældgammel bjergfæstning. Uchisar citadellet ligger strategisk placeret over Göreme og er det højeste punkt i Kappadokien. Stedet har haft en vigtig forsvarsposition under både den romerske, byzantinske og osmanniske periode. Med panorama-udsyn til dette spektakulære sted har jeg siddet

Uchisar citadellet ligner noget fra en eventyrfilm.

Værd at vide

TRANSPORT

Turkish Airlines flyver direkte til Antalya og Ankara. Billetten koster cirka 3.000 kroner. Fra Antalya er der omkring ni timer i bus til Göreme. Man kan gøre stop i byen Konya undervejs. Det er en interessant by og stedet, hvor Jalâl ad-Dîn Muhammad Rûmî ligger begravet. Han var grundlægger af sufi-ordenen Mevlevi – de dansende dervisher.

Man kan også vælge at flyve indenrigs til en af de to lufthavne i Kappadokien regionen: Kayseri eller Nevsehir Airport.

Der er et pålideligt busnet til de vigtigste steder i Kappadokien og til de større byer i nærheden.

OVERNATNING

Der er adskillige hoteller at vælge imellem både i Göreme og resten af Kappadokien. Mange af dem har tagterrasser. Spørg efter de originale grotteværelser. Book i forvejen.

Gode værelser fås fra omkring 500 kroner per nat inklusiv morgenmad.

Et eventyrligt grotteværelse.

Tyrkisk appetizer.

og nydt en friskpresset appelsinjuice i en lille hippiecafé. En ung mand kommer pludselig og spørger smilende, om jeg har lyst til at se hans families grottebolig. Det er hyggelige velindrettede værelser med tæpper og puder på gulvet, enkle men rare og hjemlige, og jeg får en fin snak med den unge mand og hans forældre.

Senere venter jeg på bussen sammen med en rynket gammelfar. Vi

kan ikke tale sammen, men han smiler et tandløst smil og nikker anerkendende til mig. Bussen er forsinket. Vi venter, smiler og forstår uden ord. Der sidder vi i den hede eftermiddagssol og kigger ud i luften og bare er. Han er symbolet på al den tid, der findes i verden. Hans ro og accept smitter. Bussen kommer, når den kommer, og jeg har faktisk bare lyst til at blive.

Baklava-kager og tyrkisk te.

Prinsesse-suiten.

Alt det en rejse kan være.

Nu kan du, sammen med os, opleve en endnu større verden og selv kombinere fly og hotel til din egen unikke rejse til paradisøer som Bali, Mauritius og Maldiverne. Du kan selvfølgelig også bestille en af vores populære pakkerejser med direkte fly til Thailand, Mexico eller Gran Canaria.

Bestil direkte fly til varmen til vinter på TUI.dk